

källeke tunnislajad es olle abbiš, siš olli kohtul kül rásse õigust mõista. Ent wimate üttel kohtohér: Peppige, latse, árra. Sinna, noormees, mássa 4 wákka árra, nink sinna, wõllanõudja, jätta 4 mahha nink já 4 wakkaga rahhu. Noormees olli seddamaid walmis se päle leyma, ent tõine es mõista se päle middake kosta, enge oigas wága rassedaste nink last pääd lonti rinna päle, ni kui olles tál suurt sõame kurbust kánnatada. Siš üttel kohtohér tálle áktselt: Oll rõemsa, sõbber, sa saat omma 8 wákka kiik táwweste kátte; sest ma túnne sinno wõlglaste náust nink sõnnust, et ta ni rutto walmis olli omma wõlga pole wõllaga tassuda, árra, et ta sinno wõllanõudmist tijap õige ollewat. Noormees es pässe kohhegi, tunnisi háuga omma südi ülles, mas omma essa wõlla ilmawastapandmata árra nink üttel kohtohérra wasta: Nusa hérra tarkus lát ommete minno tarkusest mõda!

Mõista árra, luggeja, et pettus pettap, õigus õgwendap, nink et warga kawwalus ei jõwwa kohtomõisija tarkuse eest saista.

Welle arm.

Kui minnewal ajastajal nekrutid wõeti, tulli üts waene sullane pois, Märt nimmi, oppetaja mannu nõuwo pällema, kas tál peas lubba antama, omma sõsaramehhe Jürri eest sõtta minna. Temma kit hennel südda kurbusest pallawat nink sedda ei jõudwat nátta, kuis sõsara õõd nink päiwa omma meest taggaitley nink omma wáiko immewa latsega ütfinda párrajääp. Minnust ei olle källeke asja, üttel Märt, ent Jürri om naise toitja nink latse üllespiddaja, kuis siš temma peas ilma päle minnema nink ommatiid mahhajátma, nink minna pea koddõ jáma laiskust piddama nink wállatust teggema. Oppetaja mannis tedda ligutetu sõamega, et wäemehhe ammet

meest nõwway, se surmale jõwway filmi nátta nink et Jummal esõi hénnele sáratsid sõamehhi wõljawalitsey, kea sedda rassedat ammetit jõudwa tallitada. Märt koste, et tál kolist weel selgeste melen om, kuis ristinnemine peas ellama nink koolma, nink et ta ilmiikuisi asjust middake hénnele parrembat ei himmusta, kui sedda armo, et tál lubba saas, sõsaramehhe eest sõtta minna. Kui oppetaja nággi, et Märt sedda asja mitte kerge melega ette es wõtta, enge kui Jummal waimust jubhatetu nink kristlikust armust aetu, siš es kela temma henda poolt, enge õnnist temma etteõtmist nink tállit temmale kiik neid kirju kátte, mes nekruti káest kússitas, kui ta tahhap tõise eest sõtta minna. Kui wállan jut wáljatulli, et Märt tahtse Tartu minna henda nekrutis pakkuma, tulli üts rikka perremehhe poja, Kaarl nimmi, temma palwele nink pak tálle 100 hõbberubla, kui ta temma eest láasse. Kül olli se üts há tük rahha waesel sullasepoisil! Ent Märt es lasse selle rahha párrast hénnega kõnneldagi nink üttel: Kui ma armust omma sõsara nink temma wáiko latse eest sedda rásset teed es wõttas kõndida, rahha ahmuse párrast ma joht es láas. Nink Märt láts nink es kawwatsegi, et kange kül nink tuist olli, es wássi árra neid 50 wersta Tartõ lina minnen, láts rõemoga nekruti-wastawõtmise kommissiõni ette nink pállel omma sõsaramest wállale. Sedda wõeti sáeduse párra tõise eest wasta nink Jürri káand omma naise nink latse mannu taggasi nink õnnist sedda heldet háteggijat, se henda esõi árraand, et temma sõsara es saas ommast mehhest nink sõsara láts ommast essast nink üllespiddajast árralahhutetus.

Tõttelikult, Märti armoteggo náütap ülles, et temma apostli Jani sõnnu ei olle ilmasjanda opnu, se ütley (1 Jan. 3, 16.): Sest olleme armas-tamist tundnu, et Kristus omma ello meie